

get, ikke også samtidig kan gøre det lidt uklart. Der har hr. Jens Hald Madsen måske en pointe. Nu har man begreber, som hedder integreret byfornyelse, bygningsforbedring og kvarterløft, og det er efterhånden mange begreber at holde styr på. Og hvad bliver forskellen dybest set mellem kvarterløft og integreret byfornyelse? Det må vi kigge på.

Men en af de ting, som vi i hvert fald gerne vil sikre, er, at beboerindflydelsen bliver rykket frem. Det er der i forslaget taget nogle skridt til, det må man sige, og det vil vi gerne gå ind og støtte, men vi vil også gerne arbejde videre med det.

Det er sådan, at der i forslaget vil kunne gives penge til, at man fra beboerside går ind og får ekspertise til at kunne få sin egen bedømmelse af en byfornyelsesplan. Men i virkeligheden burde det være sådan, at beboerne selv kunne gå ind og etablere et byfornylsesselskab i den karré eller det kvarter, hvor de skal have en byfornyelsesplan og så have penge til selv uafhængigt af myndighederne at gå ind og formulere projektet og målsætningen for karreen eller kvarteret. Det er noget, vi kender i det almene byggeri, hvor man laver helhedsplaner, hvis man skal med i byudvalgsarbejdet, og der er det afdelingbestyrelser og boligforeninger, der selv går ind og er med til at formulere målsætningerne allerede fra starten, også f.eks. med henblik på beboersammensætning.

Der kan være en bekymring i dette her. Visse kommuner som f.eks. en meget stor kommune, hvori dette hus er beliggende, kunne jo finde på at bruge byfornyelsen til måske at ændre beboersammensætningen ved sammenlægning af lejligheder og den slags ting, fordi man måske gerne vil prøve at ændre det i retning af at have nogle familier, der betaler mere i skat, og som har nogle højere gennemsnitsindkomster.

Så risikerer vi, at de beboere, der bor i de store brokvarterer i København, bliver fordrevet fra deres boliger, og hvor byfornyelsen fra at skulle være et redskab for de dårligst stillede faktisk bliver vendt imod dem til, at de bliver fordrevet fra deres kvarterer. Det er en mekanisme, der kommer ind, fordi det jo på trods af genhusningsboligsikring er for dyrt for mennesker med de allermindste indkomster i det her samfund at blive boende i deres lejlighed, hvis der sker en byfornyelse. Og problemet med, at det skal være byfornyelse og ikke beboerfornyelse, bliver vi altså nødt til at kigge omhyggeligt på ikke mindst i forhold til Københavns Kom-

mune for nu at sige det rent ud, fordi det er dér, problemet er.

Jeg kan ikke fuldt ud give svaret på, hvordan vi gør i dag, men vores forslag er i hvert fald, at man rykker beboerindflydelsen frem og måske bruger byudvalgsmodellen som en inspiration til at få beboerindflydelsen ind i selve målformuleringen, så den ikke alene varetages af kommunen.

Jeg er ikke bekymret for den decentralisering, der ligger i forslaget, og som der har været sat spørgsmålstegn ved fra bl.a. hr. Jens Hald Madsens side, men jeg er bekymret, hvis decentraliseringen betyder, at man tager magt fra beboerne og giver den til kommunalbestyrelsen. Decentraliseringen skal efter min opfattelse helt ud til beboerne. Det er dér, indflydelsen skal ligge. Vi skal ikke have en centralisering på kommunalbestyrelsesniveau. Vi skal have decentraliseringen helt ud.

Derfor vil jeg sige, at den retning, som ligger i forslaget, er den rigtige, men vi skal altså have sikret, at beboerindflydelsen især i de store boligområder, hvor mange af de 225.000 boliger, der har været talt om, ligger, f.eks. brokvartererne i København, bliver på en sådan måde, at beboerne kan være trygge ved det, der kommer til at ske – også i forhold til de kommunale myndigheder.

Det kunne være mangt og meget mere detaljeret, men det kan man jo ikke nå med dette her enorme lovkompleks, men jeg vil i hvert fald på Enhedslistens vegne give tilsagn om positiv indgang til udvalgsarbejdet og gentage min forhåbning om, at dette her kan blive en lov, der kan blive vedtaget af regeringen og venstrefløjen i forening. Og hvis Venstre og De Konservative så vil støtte det resultat, vi når frem til, så synes jeg, de skal indbydes til det. Det må vi jo så se, men jeg vil opfordre regeringen til at lægge vægten dér, hvor det konstruktive indslag i debatten efter min mening er kommet fra i dag, nemlig fra venstrefløjen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var godt, at der var smil i øjet på hr. Keld Albrechtsen, dengang bemærkningen faldt om, at det her ikke var særlig socialistisk og der var plusser og minusser. Det var godt, at blinket var der, for man skal jo ikke reklamere for meget med, hvor glad man er for det, for så har man ikke så meget at handle med senere hen, når det bliver nødvendigt for at få det igennem Tinget.